

σαν φιλολογικὴν κίνησιν, ἰδίως δὲ εἰς τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, ἡμερολόγια καὶ τὰς ἐφημερίδας.

×

Ἄπέθανεν ἡ Ἀττικὴ μέλισσα, ὁ γόης τῆς γραφίδος,

«τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος μέλιτος γλυκίεν βέως αὐδῆ»,

καὶ ἀφῆκε ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ κενόν, ὅπερ ἄδηλον πότε ἀ-
ναπληρωθήσεται.

Οἱ φίλοι τῶν γραμμάτων εἰς μάτην θ' ἀναζητήσωσι πλέον τὴν
γραφίδα του.

Μόνον τὰ πολυάριθμα αὐτῆς καὶ χαριτόβρυτα ἔργα θὰ κῆνται ἐν-
θύμιον ἱερὸν καὶ προσφιλὲς τῆς ἀγαπητῆς μνήμης του καὶ ταμεῖον
πλούσιον πολυτίμων καὶ παντοίων γνώσεων διὰ τοὺς μεταγενε-
στέρους.

Καὶ αἱ Μοῦσαι περίλυποι καὶ κατηρεῖς θὰ βραίνωσι μὲ δάκρυα ἀ-
γάπης καὶ τιμῆς τὸν σεμνὸν τάφον τοῦ Δ η μ η τ ρ ῖ ο υ Π α ν τ α -
ζ ῆ, ὅστις ἐπὶ πενήτηντα ὄλα ἔτη διαπύρως καὶ μετ' ἀφοσιώσεως
ἠγάπησεν αὐτάς.

Ὅποταν δὲ ὁ ἱστορικὸς γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλη-
νικῆς φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, διὰ τὰ ὅποια θὰ
διαθέσῃ τὰς ὠραιότερας σελίδας, ἔσται ἀναντιρρήτως καὶ τὸ διαπρε-
πὲς ὄνομα τοῦ αἰοδίου Δ η μ η τ ρ ῖ ο υ Π α ν τ α ζ ῆ.

I *

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

A'.

δοῦ ἡ χρονολογία ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ ὑποψη-
φιότης τοῦ κ. Ἰωάννου Κ. Δελγίδου. Πρὸ
ὀλίγου εἰσελθὼν εἰς τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας
του, οὐδὲν ἄλλο συλλογίζεται εἰμὴ πῶς θὰ
ἐπιτύχῃ κάλλιον ὡς ὑποψήφιος γαμβρός.
Ἔχει δίκαιον. Διότι, ὡς βλέπετε, εἶναι εἰς
τὴν ὠριμότεραν ἡλικίαν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν
ἐκλέγει τις τὴν σύμβιον του, ἐκπληρῶν οὖ-
τω τὸν κοινὸν τῆς φύσεως νόμον. Ἡ χαρὰ
του εἶναι ἀνέκφρατος καὶ ἀνυπομόνως προσ-

δοκᾷ τὴν εὐλογημένην στιγμήν, ὅτε θὰ κρατῆ ὑπὸ τὸν βραχιονά του τὴν πολύτιμον σύντροφον τῆς καρδίας του. Ὁμοιάζει μὲ τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον τὸν ἐν ἄρχᾳ ἀνυπομονησίᾳ ἀναμένοντα τὴν ἐκλογὴν του καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀρρήτῳ ὄνειρευόμενον τὸ βεβημένον χαρτοφυλάκιον ὑπουργείου τινός.

Ἐποίας δυσκολίας παρουσιάζει ἡ ἀρχὴ ὁποιασδήποτε ἐπιχειρήσεως! Πρόκειται νὰ γείνη τις ἱερεὺς; Ὁφείλει εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀπαρνηθῆ ἀπάσας τὰς κοσμικὰς διασκεδάσεις, ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς ἐπιγείου ζωῆς. Ἐπιχειρεῖ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα; Ἀνάγκη εἰς τὰ πρῶτα τῆς σπουδῆς του βήματα νὰ μάθῃ ὅλας τὰς σ τ ρ ε ψ ο δ ι κ ι α ς. Θέλει νὰ γείνη ἔμπορος; Ἐὰ σπουδάσῃ πρῶτον ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὅλους τοὺς θεμιτοὺς καὶ ἀθεμιτοὺς τρόπους τοῦ κ ε ρ δ ο σ κ ο π ε ἴ ν. Ἄπεφάσισε τέλος; νὰ νυμφευθῆ; Εἶναι ἡ δυσκολοτέρα πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐν πρώτοις θὰ σκεφθῆ πόσῃ προίκα πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀναλόγως ἢ καὶ δυσανχλόγως (ὅπερ καὶ συνειθέστερον) τῆς ἀτομικῆς του ἀξίας. Κα-ὀπιον θὰ σπουδάσῃ μετὰ προσοχῆς καὶ πλειστής ὄσης ἀκριβείας τὴν μορφήν, τὸ βλέμμα, τὴν καρδίαν, τὴν συμπεριφορὰν, τὸ βάδισμα, τὰς πτυχὰς τῶν ἐνδυμάτων τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἣν πρόκειται νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον. Ἴσως φανῶ λεπτολόγος καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περιττολόγῳν, ὡς ἀξίῳν καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ ὑποδέσει τοῦ ὑποδήματος νὰ δεικνύῃ ὁ γαμβρὸς φιλοσοφικὴν ἐξέτασιν. Ἄλλ' ὑπάρχουσι περιπέτειαι τόσῃ ἀλλόκοτοι καὶ παράδοξοι ἐν τῷ μακρῷ βίῳ τοῦ ὠ ρ α ἴ ο υ φ ὕ λ ο υ, ὥστε δικαιοῦμεθα ἡμεῖς οἱ νεώτεροι τὰ πάντα νὰ ἀκριβολογῶμεν καὶ τὰ πάντα διὰ τοῦ μικροσκοπίου νὰ ὀρῶμεν.

Β'.

Ὁ κ. Δελφίδου ὑποψήφιος γαμβρὸς!

Τὶ ὠραία ἰδέα! Τί χαριτωμένος σύζυγος ποῦ θὰ ᾔῃαι! Πολὺ ὀρθὰ ἐσκέφθη, ἀφοῦ σήμερον οἱ περισσώτεροι εἶναι ὑπὲρ τοῦ γάμου.—«Μὴ ἄγε βίον ἀγάμου, λέγει ὁ Φωκυλίδης, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἀνώνυμος. Ἄποδος τι τῇ φύσει, παραγαγὼν ὄντα ὡς καὶ σὺ παρήχθης».

Ἄλλως τε μήπως εἶναι κανένας τοῦ δ ρ ὀ μ ο υ; Θεὸς φυλάξοι! Εἶναι νέος τῆς ἐποχῆς, κομψὸς, χαριτολόγος, φιλοπαίγμων καὶ . . . ἔχει τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἀρέσῃ εἰς μίαν νέαν.

Τὸ μόνον του ἐλάττωμα εἶναι: ὅτι δὲν ἔχει πολλὰ χρήματα. Ἄλλ' εἶναι ἀνάγκη πάντοτε ὁ γαμβρὸς νὰ ἔχῃ μεγάλην περιουσίαν; Ὅταν ἡ νύμφη φέρῃ καλὴν προίκα, δὲν ἀρκεῖ τοῦτο; Βεβαίως! Ἀναφωνεῖ, λογαριάζων, — ὡς βλέπετε, «τὸ φαγητὸν χωρὶς τὸν ξενοδόχον». —

Ὦν νέος, ὡς εἶπομεν, τῆς ἐποχῆς, συνάμα δὲ πεπρωκισμένος ἐκ φύσεως καὶ διὰ πολλῆς εὐφυΐας, ἐπισταμένως ἀναλαμβάνει τὸ περὶ

τῆς ὑπανδρείας αὐτοῦ ζήτημα. Ἄλλως τε δὰ, δὲν βιάζεται καὶ τόσῳ πολὺ. Ναὶ μὲν ταχέως ποθεὶ νὰ ἴδῃ εἰς τὸ πλευρόν του χαριεστάτην σύζυγον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλου γινώσκει ὅτι: ἡ ταχύτης ἐν παντὶ πράγματι δὲν ἀποφέρει πάντοτε ἀγλαοὺς καρπούς». — *Chi va riano, va sano; et chi va sano, va lontano*—λέγει Ἰταλική τις παροιμία.

—30,000!! ἰδοὺ ἡ ἀμοιβή, ἣν σκοπεύει νὰ ζητήσῃ, λαμβάνων ὑπὸ τὸν βραχιονά του τὴν κόρην τοῦ δεινὸς ἢ δεινός. Τίποτε περισσώτερον τίποτε ὀλιγώτερον. Ἄν εἶχε περιουσίαν δὲν θὰ ἐζήτει οὔτε λεπτὸν. Ἄλλὰ προκειμένου αὐτός, μὴ ὦν εὐπορος, νὰ ἀνοίξῃ, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, σπῆτι, ὅπερ ἀπαιτεῖ οὐχὶ σμικρὰς δαπάνας, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην χρημάτων καὶ χρημάτων οὐχὶ ὀλίγων.

Τὴν ἐπαύριον, ἥτις ἦτο ἡ 12 Ἰουλίου ἀνηγγέλθη διὰ πλείστων μεσιτῶν εἰς πολλὰς οἰκογενείας τῆς πόλεως Πατρῶν ἡ ὑποψηφιότης του ὡς γαμβροῦ.

Μόλις ἡ εἰδήσις διεδόθη καὶ ἄκρα ἰλαρότης διεχύθη εἰς πολλοὺς οἰκογενειακοὺς ὀμίλους.

Πατὴρ καὶ μήτηρ ἐλεεινολογοῦσι τὸν καυμένον τὸν Γιάννην, νεάνιδες λιγῶσι διὰ τὴν ὑποψηφιότητά του, καὶ οἱ μεσίται διατρέχουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν τὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ μέχρι τῆς μελούσης νύμφης διάστημα.

Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, ἡ οἰκογένεια M*, ἀγνοοῦσα, ὡς φαίνεται, τὴν ποιότητα τοῦ ὑποψηφίου, δίδει ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα ἐπιδεξίαν δ' ἄλλως γλῶσσαν τοῦ μεσίτου καὶ δέχεται νὰ δώσῃ ὀριστικὴν ἀπάντησιν, ἀφοῦ προηγουμένως ἴδει αὐτὸν ἢ δεσποινὶς Εἰρήνη.

Συμφόνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Ἰωάννης εἰδοποιεῖται παρὰ τοῦ φίλου του μεσίτου Ρ. . . νὰ παρατηρήσῃ ἐξαιρετικῶς σήμερον ἐν τῷ περιπάτῳ τὴν δεσποσύνην Εἰρήνην M*.

Ἡ συνάντησις θὰ γείνη ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν «Ἰψηλῶν Ἀλωνίων».

Ἐποία συγκίνησις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν!

Ἄμφοτεροὶ πρόκειται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ ὕψιστον τῶν δικαιωμάτων των τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαί.

Ἡ νεάνις περιβάλλεται τὸ ὠραιότερον καὶ σεμνότερον αὐτῆς ἔνδυμα! Ὁ νέος τὸ κομψότερον καὶ πολυτελέστερον μαῦρον ἔνδυμα! Ὁ ἀλληλοθαυμασμός πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀκαριαίως καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως, ὅπως ἦ πλήρης ἡ ἐπιτυχία!!

Ὡς πρὸς τὴν δεσποσύνην Εἰρήνην ἡ ἐπιτυχία ἐκ τῶν προτέρων προμηνύεται θριαμβευτικωτάτη. Δὲν εἶναι μὲν ὠραία, ἀλλ' ἔχει πρόσωπον σεμνὸν καὶ συμπαθητικόν. Τὸ ὅλον τῆς παράστημα εἶναι πρό-

τυπον κανονικότητας και συμμετρίας. Ἡ καρδιά της (διότι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν γνωρίσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς) ἀγαθοτάτη ὡς μικρᾶς παιδίσκης. Συνελόντι εἶπειν, εἶναι μία ἐκ τῶν καλλιτέρων δεσποινίδων τῶν Πατρῶν.

Διὰ τὸν Ἰωάννην ὁμως προβλέπει τις ὅπως τὸ ἐναντίον, ὃ ἐστὶ, οἰκτροτάτην ἀποτυχίαν! Τὸ βραχὺ του ἀνάστημα εὐκόλως δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸ τὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ Τὸμ-Θὸμ τοῦ γνωστοῦ περιφήμου νάνου. Συνεπῶς μηδὲν παραδόξον νὰ ἀπαρέστη εἰς τὴν εὐζωνον καὶ ἀρρενωπὴν Εἰρήνην. Ἡ μορφή οὐχ ἦττον τοῦ σώματός του ἀνάλογος καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ὅμοιοι πρὸς δύο μικρὰς ὑαλίνας σφαίρας προκαλοῦσι, συστρεφόμενοι ἄνω-κάτω, τὸν γέλωτα. Ἡ καρδιά του (διότι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσω καὶ αὐτὸν) ἦτον, πράγμα παραδόξον (!) ἀγαθὴ πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ κακὴ πρὸς τοὺς ἀνδρας.

Συμπιπτούσης Κυριακῆς, μεγάλη ἐστὶν ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν «Ἰ ψ ἡ λ ὦ ν Ἀ λ ω ν ἰ ω ν», ἔνθα παιανίζει ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ καὶ ἐν ἧ ἔμέλλουσι νὰ συναντηθῶσιν, ὡς εἶπομεν, οἱ δύο ὑποψήφιοι.

Ὁ Ἰωάννης ἦν ἐκ τῶν πρώτων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του Κ . . . εἰς τὴν ἐμπιστευτικῶς εἶχεν εἶπει τὸ μέλλον συνοικεσίον του. Θὰ τοῦ ἐχρησίμευε ἄλλωστε καὶ ὡς ὀδηγός, διότι δὲν ἐγνώριζε τὴν δεσποσύνην Εἰρήνην Μ* εἰμὴ μόνον ἐξ ἀκοῆς.

Μία ὀλόκληρος ὥρα παρήλθε χωρὶς νὰ φανῆ ἡ μέλλουσα ἐκλεκτῆ-τῆς καρδίας του! Ὅποια ἀνυπομονησία! Ὅποια συγκίνησις! Μάτην προσήλου ἐπὶ ἐκάστης νεάνιδος τοὺς μικροσκοπικοὺς ὀφθαλμούς του! Μάτην ἐπανειλημένως ἠρώτα τὸν φίλον του! Ἄλλ' ἐν ᾧ ἀφηρημένος παρετήρει εὐηδῆ νεάνιδα ἐγκαρσίως αὐτοῦ διερχομένην, αἴφνης ὁ φίλος του λαμβάνων τὴν χεῖρα του καὶ πιέζων αὐτὴν σφοδρῶς τῷ λέγει: Προσοχή! . . . Ἔρχεται . . . Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ μας μετὸ κυανοῦν ἔνδυμα. Εἶναι μετὸ τὴν φίλην της Καλλιρρόην. . .

Ἀκούσας τοὺς λόγους τοῦ φίλου του, ἐστράφη, ὡς μαγνητικὴ βελόνη, πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν.

Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ἡ Εἰρήνη εἰδοποιηθεῖσα παρὰ τῆς φίλης της.

Οἱ δύο ὑποψήφιοι τοῦ γάμου εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι.

Τὰ βλέμματά των συνητήθησαν, ὡς δύο κύματα ἐν τρικυμιώδει θαλάσῃ, συνεκρούσθησαν, διεσπάρθησαν, ἀνέμιχθησαν, καὶ τὸ ἀσθενέστερον ἐνέδωκε πρὸς τῆς ὀρμῆς τοῦ ἰτχυροτέρου. Τὸ ὄμμα τῆς νεάνιδος ὑπεχώρησεν ἐκλελυμένον καὶ τὸ πεδίον τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀφῆθη ἐλεύθερον εἰς τὸν Ἰωάννην.

Ἀρίστας ἐντυπώσεις θὰ ἀπεκόμιζε ἐκ τῆς πρώτης συναντήσεως

ἐὰν μὴ ὁ ἀπροσδόκητος γέλως τῆς Εἰρήνης δὲν προὔξενει αὐτῷ βαθεῖαν αἴσθησιν.

Διατί ἐγέλασεν ὅταν τὸν εἶδεν; Πρὸς τί ὁ παταγώδης καὶ ἄχαρις γέλως εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν, ὅτε μᾶλλον γλυκὺ μειδιάμα, χάριν ἀβρότητας τοῦλάχιστον, ἔπρεπε νὰ φανῇ ἐν τῷ συμπαθητικῷ αὐτῆς προσώπῳ;

Οἱ πικροὶ οὔτοι συλλογισμοὶ ὅσῳ μᾶλλον ἐβασάνιζον τὸν νοῦν του, ἐπὶ τοσοῦτῳ ἄκρα μελαγχολία διεχέετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Καὶ μετὰ μικρὰν κατάλληλον σκέψιν:

— Πηγαίνομεν, λέγει, εἰς τὸν φίλον του. Ἄρκει ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἔς αὔριον!

Γ'.

Τί ώραία νέα, πόσον ἦτο κομψὰ ἐνδεδυμένη! Ὅποια ἀπαράμιλλος χάρις εἰς τὸ βᾶδισμα τῆς! Τί ώραία προῖκα 40,000 (!). Πλέον τοῦ ὅ,τι ἐπεθύμει. Εὐτυχῆς ὅθεν θὰ ἐλογίζετο, ἐὰν κατώρθει νὰ νυμφευθῇ αὐτὴν τὴν πεπροικισμένην διὰ τοιούτων λαμπρῶν προτηρημάτων.

Γλυκεῖα αὐτῆς ἀνάμνησις ἀπαύστως ἐπήρχετο ἐν τῷ νῷ του, καὶ ἡ συμπαθητικὴ τῆς μορφή ἐπεφαινετο ἐν τῇ φαντασίᾳ του, ὡς οὐράνιος ἀστήρ, καταυγάζων τὰ ἔνδον τῆς καρδίας του.

Ἄλλ' αἴφνης, μέσῳ τῶν τερψιθύμων αὐτοῦ λογισμῶν, μέλαν, ἀποτρόπαιον νέφος ἐπεσκίαζε τὸ φωτεινὸν ἵνδαγμα τῆς φαντασίας του καὶ πικρὰ μελαγχολία ἐπέζεε τὴν καρδίαν του.

Τὸ γέλασμα τῆς Εἰρήνης κατεβίβρωσκε τὰ σπλάγχνα του καὶ μάτην προσεπάθη νὰ τὸ λησμονήσῃ!

Πρὸς τί, καὶ πάλιν ἐπανελάμβανεν ὁ ἀκατάλληλος ἐκείνος χαριεντισμὸς; Δυστυχῶς δὲν ἦτο δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τὴν αἰτίαν. Ἄμα τὴν εἶδε νὰ γελᾷ, παρευθὺς ἠννόησε τὸ ἀντικείμενον τὸ προκαλέσαν τὸν γέλωτα. Ἄλλὰ χάριν τῆς ἀτομικῆς του φιλοτιμίας προσεποιεῖτο ἄγνοιαν πρὸς δὲ καὶ μεγίστην ἀδιαφορίαν.

Καὶ ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς οὔτος κατήχετο ὑπὸ τοιούτων γλυκυπύκνων ἀναμνήσεων, ἀφ' ἐτέρου ἡ Εἰρήνη κατελαμβάνετο ὑπὸ σπασμωδικοῦ γέλωτος ὁσάκις ἐνεθυμείτο τὰ μ α τ ᾱ κ ι α του, ὡς ἔλεγεν, καὶ τοὺς γελοίους χαριεντισμοὺς του.

Ἐπιστρέψατα δὲ οἴκαδε ἐδήλωσε, φ α ν ε ρ ᾶ, φ α ν ε ρ ᾶ εἰς τοὺς γονεῖς τῆς: ὅτι δὲν τῆς ἀρέσει ὁ γαμβρὸς, ἐπιχαρίτως προσθέτουσα — δὲν ἤμπορῶ νὰ κρατήσω τὰ γέλωτα ὅταν τὸν ἐνθυμοῦμαι. —

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀπάντησις δὲν ἐβράδυνεν, ἐννοεῖται, νὰ ἔλθῃ ἀρνητικὴ ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας M*.

Ἡ ὑποψηφιότης του λοιπὸν ἀπετύγχανε καὶ τὸ γλυκὺ ὄνειρον τοῦ γάμου του ὡς καπνὸς διελύετο!

Ἡ πρώτη αὐτῆ ἀποτυχία ἦτον ἄντικρυς προσβολὴ κατ' αὐτῆς τῆς προσωπικότητός του καὶ τὸν καθίστα φοβερὸν ἐχθρὸν τῆς φύσεως, ἥτις τόσον φειδωλῆ ὑπῆρξε πρὸς αὐτόν.

Παρήλθεν ἕκτοτε ἀρκετὸς καιρὸς, χωρὶς νὰ γίνηται πλέον λόγος περὶ αὐτοῦ. Οὐδὲ καὶ ἐφαίνετο πλέον ἐν τῷ περιπάτῳ αὐτὸς ὅστις ἄλλοτε ἦτον ὁ προσφιλέστερος Θαμῶν.

Εὐεξήγητόν τὸ φαινόμενον. Ἡ ἀποτυχία ἐν οἰαδήποτε ἐπιχειρήσει συνεπάγεται πάντοτε τὴν ψυχολογικὴν διατάραξιν.

Ἀπὸ πρώτας κεκλεισμένοις ἐν τῷ δωματίῳ του, ἀνεγίνωσκε διάφορα βιβλία καὶ μόνον πρὸς τὸ ἐμπέρας ἐξήρχετο εἰς μακρουνούς περιπάτους μετὰ τοῦ φίλου του Κ*. ὅτε μὲν πρὸς τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως, ὅτε δὲ πρὸς τὴν ὠραίαν παρὰλιον ὁδὸν τοῦ «Ἁγίου Ἄνδρέου.»

Πόσον ἦτον ἀνόητος ἐπαναπαυόμενος ἐπὶ τῆς γυναικείας ἰδιοτροπίας! Ἐνόμιζεν, ἢ μᾶλλον ἐπίστευεν ὅτι ἡδύνατο μεθ' ὅλα τὰ φυσικὰ ἐλαττώματα τοῦ σώματός του, μεθ' ὅλην τὴν μὴ ἀνθρώπιν χρηματικὴν πρόσοδον τῶν μικρῶν κτημάτων του, νὰ νυμφευθῆ ν ε α ν, π λ ο υ σ ί α ν καὶ ὠ ρ α ί α ν! Εἶχον λάθει χώραν, ἐν ἧ ἕξῃ κοινωνίᾳ, πολλὰ ἀνάμυστα καὶ ἀνέλπιστα συνοικέσια, τὰ ὅποια ἐπερῶννον τὰς ιδέας του καὶ ἀνεπτέρουν τὰς ἐλπίδας του! Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἐπειρᾶτο νὰ εὕρῃ διέξοδον εἰς τὸν φοβερὸν λαβύρινθον τοῦ ὠ ρ α ί ο υ φύ λ ο υ. Αὐτὸ τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τῇ πράξει κατέδειξεν ἀριδῆλως ὅτι: ἂν, ὁ ἀνὴρ εὐμοιρῶν ἀνωτέρας διανοητικῆς ἀναπτύξεως, κρίνη εὐλογον ἐπισταμένως νὰ σπουδάσῃ τὴν μέλλουσαν σύμβιον του, ἐκλέγων συνάμα τὴν ὠραιοτέραν, τὴν εὐειδεστέραν καὶ τὴν πλουσιωτέραν, πολὺ περισσώτερον ἢ γυνή, ὡς ἂν κατώτερον τοῦ ἀνδρός, καὶ ἀσθενέστερον, δικαιούται ἐμβριθῶς νὰ μελετήσῃ τὸν μέλλοντα σύζυγον τῆς καὶ κατάλληλον νὰ ποιήσῃται αὐτοῦ ἐκλογίην.

Μετὰ ἕνα μῆνα οὐδὲν πλέον ἐνθυμεῖτο. Εἶχε λησμονήσῃ τὰ πάντα. Ἐσκέφθη ὅτι δὲν εἶναι καλὸν πρᾶγμα νὰ ἀπογοητευθῆται τις ἐκ τῆς πρώτης ἀποτυχίας διαθήματός τινος. Προκειμένου μάλιστ' νὰ ἐκλέξῃ τις σύζυγον, ἢ ἀποθάρρυνσις, ἐν πρώτῃ ἀποτυχίᾳ, εἶναι ὀλεθερία.

Ἐχων δὲ, ἐλπίδας ὅτι πιθανὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ του ὑποψηφιότητι νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ποθούμενον, μετὰ πλειοτέρᾳ γενναιότητος καὶ προθυμίας ἐρρίφθη εἰς νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Πρώτιστον καὶ κύριον αὐτοῦ μέλημα ἦτο νὰ ἀλλάξῃ παρευθὺς τὸν ἀνεπιτήθειον φ ο υ σ τ α ν ε λ λ ο φ ὄ ρ ο ν μ ε σ ί τ η ν διὰ τοῦ περωτοῦ καὶ ξανθοκόμου. . . . ἔ ρ ω τ ο ς !

Τίς οἶδεν μήπως τὸ ἄτακτον παιδίον τῆς Ἀφροδίτης, σαγηνεύσῃ τὴν καρδίαν νεανίδος τινος διὰ τῶν ἀπείρων αὐτοῦ θεληγῆτρων ; Ἡ μετατρέψῃ τὴν διάνοιαν αὐτῆς εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε : καλλο- νὴν νὰ θεωρήσῃ τὴν ἀσχημίαν ; Ἄν μάλιστα ἀληθεύῃ καὶ τὸ τοῦ διασήμεου Μολλιέρου ὅτι :

La tête d'une femme est comme la girouette
Au haut d'une maison, qui tourne au premier vent.

Δ'.

Νέον ὄθεν στάδιον ἀνοίγεται πρὸ αὐτοῦ καὶ εἰς νέους ἀποδύεται ἀγῶνας. Αὐτὸς ὁ μήποτε ἀγαπήσας, ὁ μὴ αἰσθανθεὶς ἔτι τὴν τρυφερὰν ἀσθένειαν, ῥίπτεται εὐελπὶς ἐπὶ τῶν χρυσῶν πτερυγῶν τοῦ Ἐρωτος. Ποῦ θὰ τὸν φέρῃ ; Ἄγνοεῖ. Ποῖον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα, ἀδύνατον νὰ προῖδῃ ! Ἐν μόνον γνωρίζει : ὅτι εἶναι ἄστατον παιδίον καὶ καλὸν εἶναι νὰ προφυλάττηται καὶ νὰ μὴ ἐπαναπαύηται ἀμέριμνος ἐπὶ τῶν ἡδυπαθῶν αὐτοῦ πτερυγῶν.

Ἡ ὑποψηφιότης του νῦν ἀναφαίνεται μετὰ μείζονος ζωηρότητος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐπιδόξων γαμβρῶν· οἱ πόθοι του ἀναρρίπτονται ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ Ἐρωτος καὶ τὸ σπιθαμιῶν αὐτοῦ ἀνάστημα ἀνορθοῦται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῶν « Ὑ ψ η λ ὦ ν Ἀ λ ω ν ί ω ν » μέσῳ τοῦ πλήθους, ὡς μήκων ἐν καταφύτῳ ἀγρῶ.

Οἱ περιπατῆται τῶν « Ὑ ψ η λ ὦ ν Ἀ λ ω ν ί ω ν » δὲν παύουσι σχολιάζοντες διαφοροτρόπως τὴν νέαν αὐτοῦ ἐμφάνισιν καὶ οἱ πλεῖστοι ἐναγωνίως παρακολουθοῦσι τοὺς ποικίλους αὐτοῦ ἀκκισμούς καὶ τὰ ῥιπτόμενα ἐρωτύλα βλέμματτα ἐπὶ τῶν διερχομένων νεανίδων, δίκην ἀνδρὸς ζητοῦντος τὴν νύμφην μὲ τὸ φ α ν ἄ ρ ι.

Ὡς ἀχώριστον σύντροφον ἔχει πάντοτε τὸν φίλον του K* μεθ' οὗ ἀδικλείπτως συνδιαλέγεται περὶ τῶν νεανίδων, περὶ τοῦ προσώπου των, περὶ τῆς ἐνδυμασίας των, περὶ τοῦ βαδίσματός των περὶ . . . περὶ . . . ἐκφέρων ἐκάστοτε περὶ αὐτῶν τὴν γνώμην του.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οὐδεμίαν νέα προσεῖλκεν ἰδιαίτερως τὴν προσοχὴν του. Ὅλοι τοῦ ἤρσκον καὶ ὄλας, εἰ δυνατόν, ἐπεθύμει νὰ ἐλάμβανε συζύγους. Τέλος, ἡμέραν τινα διακρίνει κατὰ τύχην εἰς ὅμιλον νεανίδων, χαρίεσσαν τινὰ νέαν, ἀναστήματος παρεμφεροῦς τοῦ ἰδικοῦ του μὲ πρόσωπον πλήρες χάριτος, (διότι αὐτὰ χαριέντως ἔβλεπεν). Ἐπωφελοῦμενος τῆς καταλλήλου περιστάσεως δὲν χάνει καιρὸν, ἀλλ' αὐτοστιγμὴν προσηλώνει τοὺς μικροὺς του ὀφθαλμοὺς ἐπ' αὐτῆς καὶ . . . ἐπειδὴ εὗρεν «Ὁ Φίλιππος τὸν Ναθανάηλ» ἐγγέλμας ἀμφοτέροι, ψιθυρίζοντες μὲ τρέμουσαν φωνήν : τί ν ὀ σ τ ι μ ο ς ; — τί ν ὀ σ τ ι μ η ;

Λίαν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης τῆς ἐπελθού-

σης άνευ προμελετημένης συμφωνίας, τόσῳ ἀπροσδοκῆτως ὄσῳ και ἐπιτυχῶς, δὲν παρέλιπεν ἔκτοτε ἐν τῷ περιπάτῳ νὰ τὴν παρατηρῆ προσεκτικῶς και μετὰ μείζονος ἐνδιαφέροντος.

Ὁ γέλως της οὐδεμίαν προϋξέει αὐτῷ ἀσθησιν· διότι και αὐτὸς ἐγέλασεν. Εὐρέθησαν ὅμοιοι κατὰ τε τὴν μορφὴν και τὸ ἀνάστημα· συνεπῶς . . . ἡ ἐντύπωσίς των ὑπῆρξεν ἀμοιβαία.

Ἐκτοτε τὰ βλέμματά των ἐκ τῆς διηνεκοῦς συναντήσεως, ἐγνωρίστησαν, συνεφιλιώθησαν και ἡ καρδία των ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ πάλῃ!

Πόσον ταχέως ἀγαπᾷ τις! Ἐν μόνον λεπτόν, μία και μόνη στιγμή, παράδοξός τις σύμπτωσης εἶναι ικανὴ νὰ δημιουργήσῃ τὸν μᾶλλον παράδοξον ἔρωτα.

Ἡ Ἑλένη (οὕτω ἐκαλεῖτο ἡ νέα ἐπίδοξος σύζυγος) ἄμα τὸν εἶδεν, ἠράσθη αὐτοῦ ἐμμανῶς. Ὅσῳ δὲ μᾶλλον συνεχῶς τὸν ἐβλεπεν, ἐπὶ τοσοῦτῳ και ἡ συμπάθειά της ἐπηνύξανε καταπληκτικῶς. Ἀκτάσχετος ὀρμὴ, ἰσχυρὰ ἔλξις ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἰωάννην.

Ἡ αὐτὴ μυστικὴ δύναμις εἴλκυε μετὰ πλειοτέρας δυνάμεως και αὐτὸν τὸν δοκιμάσαντα ἐν τῇ πρώτῃ του ὑποψηφιότητι οὐχὶ ὀλίγας πικρίας.

Μέχρι τινός ἡ κατάκτησις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἔβαινε καλῶς, και ἡ ὑποψηφιότης του παμψηφεί θὰ ἐγίγνετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς νύμφης, ἐὰν μὴ ἀπρόσποτον συμβᾶν δὲν ἀνεχάιτιζε τὰ ἐρωτικά του διαθήματα και διαρρήδην πάλιν διέψευδε τὰ ὄρατα του ὄνειρα.

Οἱ γονεῖς τῆς Ἑλένης πληροφορηθέντες, ὅτι ὡς σύζυγον αὐτὴ ἐξέλεξε τὸν Ἰωάννην, δν μάλιστα και περιπαθῶς ἠγάπα, συνεκάλεσαν οἰκογενειακὸν συμβούλιον δηλ. τὴν νόνα, τὸν θεῖό, τὴν θειά, τὸν ἑξάδερφο κ.τ.λ. και μετὰ πολλὰς διαμειφθείσας σκέψεις ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιτάξωσιν πᾶσαν δυνατὴν ἀρνησιν. Διότι, ὡς διίσχυρίζοντο—Ἡ Ἑλένη δὲν εἶναι γιὰ τὸν Δελφίδου.

Και ἐνῶ ἀφ' ἐνός ἐπετύγγανεν ὁ υποψήφιος βουλευτὴς—διότι οὕτω πρέπει νὰ παρομοιάσωμεν αὐτὸν—ἀφ' ἑτέρου ἡ Βουλὴ συνεργομένη εἰς συνεδρίαν ἠρνεῖτο νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν του και κατὰ συνέπειαν ἡ ἀποτυχία ἐπήρχετο πλήρης μὴ ἐπιδεχομένη πλέον οὐδεμίαν θεραπείαν.

Μάτην τὸ ἐπαγωγὸν παιδίον τῆς Ἀφροδίτης ἔτρωσε διὰ τῶν χρυσῶν του βελῶν τὴν καρδίαν τῆς Ἑλένης. Ἐπὶ ματαίῳ αὕτη ἠπειλεῖ ὅτι θὰ ῥιφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐὰν δὲν νυμφευθῆ τὸν Ἰωάννην. Ἡ ἀπόφασις τῶν γονέων της ἦν ἀμετάτρεπτος. Ὅπως δὲ μάλιστα πατὴρ και μήτηρ προλάβωσιν ἀπευκταῖόν τι, παρέλαβον αὐτὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας και ἀπῆλθον εἰς Κέρκυραν.

Ἐκεῖ ὑπὸ νέον ὀρίζοντα, μακρὰν τοῦ φιλτάτου της προσεπάθει

νὰ λησμονήσῃ τὸν ἔρωτά της, τὴν ἀγάπην της! Ἄνωφελὴς προσπάθεια! ἀνίσχυρος ἀγὼν! Τὸ ἄνθος τῆς ἀγάπης εἶχε ριζοβολήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ της καὶ ἀνεπτύσσετο μετὰ ὑπερβαλοῦσης ταχύτητος.

Ἡ αἰφνιδία αὐτῆς ἀναχώρησις ἀφ' ἐτέρου κατέβληψε τὸν πτωχὸν Ἰωάννην ὅστις τὸ δεύτερον ἤδη, ἐπέπρωτο ν' ἀποτύχῃ ἐν τῷ περὶ ὑπανδρείας ζητήματι. Καὶ ὅμως ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει δὲν ἀπηλπίζετο. Ὁ Ἔρωσ, ἔλεγεν καθ' ἑαυτόν, εἶναι παντοδύναμος πρὸς τῆς ἐπιμονῆς πατρός ἢ μητρός, ἐνῶ ὁ μεσίτης εἶναι ἀνίσχυρος. Πρὸς τί λοιπὸν νὰ λυπῆται; Μετὰ ἓνα τὸ πολὺ μῆνα ἡ Ἑλένη θὰ ἐπανέλθῃ. . . . ὁ ἔρωσ των θὰ ἀναλάμψῃ μετὰ πλειοτέρας δυνάμεως καὶ τίς οἶδεν ἐπὶ τέλους, μήπως καὶ αὐτὴ ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη τῶν γονέων της καμφοῖτῃ πρὸ τῶν ἐκλιπαρήσεων τῆς μόνης των θυγατρὸς!

Ε'.

Παρήλθον ἕκτοτε δύο μῆνες. Οὐδεμία περὶ τῆς Ἑλένης εἰδήσις. Τὸ φωτοβόλον ἄστρον, ὅπερ μετὰ τόσης χαρᾶς εἶδεν ἀνατέλλον ἐν τῷ γλαυκῷ οὐρανῷ, νῦν ἔβλεπε μετὰ συντριβῆς καρδίας κατερχόμενον ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα.

Θλιβερὰ εἰδήσις ἦν τυχαίως κατόπιν ἔμαθεν παρὰ τινος φίλου του, ἄρτι ἀφικομένου ἐκ Κερκύρας, τῷ ἀφῆρσε πλεόν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τῆς Ἑλένης.

Μετὰ δὲ μῆνον αὕτη ἐν Κερκύρα διαμονὴν, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τῶν γονέων της, μεταβᾶσα εἰς τὸν ἐν Παρισίοις ἐνδιατρίβοντα θεῖον της κ. Γεώργιον Λοιόπουλον.

Πότε θὰ ἐπανέλθῃ; Ἄδηλον πλεόν. Ὅποια ἐλπίς ὑπάρχει μετὰ πέντε ἢ ἕξ μῆνας νὰ διατηρήσῃ τὸν ἔρωτά της; Οὐδεμία. Εἶναι τόσῃ θορυβώδης ἡ ζωὴ ἐν Παρισίοις! ὑπάρχουσι τόσα θέλητρα, τόσα διασκεδάσεις, τόσοι τρυφεροὶ ἔρωτες! Εἶναι τόσῃ εὐαίσθητοι, εὐαπάτητοι, εὐστροφοὶ αἱ νεάνιδες!

Dans la première passion, la femme aime l'amant; dans la seconde elle aime l'amour.

Ἡ συνεχὴς αὕτη ἀποτυχία τὸν ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῇ ὀριστικῶς πλεόν τῆς ὑποψηφιότητός του.

Ἐσκέφθη, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ αἰτῆ τις τὴν μεσολάβησιν, εἴτε τοῦ φουστανελλοφόρου μεσίτου, εἴτε τοῦ πτερωτοῦ καὶ ξανθοκόμου ἔρωτος, ἀπκξ ἢ φύσις δὲν τοῦ ἐδώρησε καλλονὴν καὶ ἡ τύχη πλουτοῦν.

Ἐν τῷ νῦν αἰῶνι πάντες ζητοῦσιν—ὠραίαν καὶ πλουσίαν (chic) —πᾶσαι—εὐμορφον καὶ βαθύπλουτον (bis chic).

Ὁ καυμένος ὁ Ἰωάννης ἦτον ἄσχημος καὶ δὲν εἶχεν καὶ πολλὰ χρήματα. Ἐζήτησε τὴν εὐμορφον, αὐτὴ εἰς ἀπάντησιν ἐ γέ λ α - σ ε ν ! Ἠγάπησε τὴν «κατ' εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ὁμοίωσιν», οἱ γονεῖς εἶπον ὅ χ ι .

Ἄλλ' ὅλα πηγαίνουσι κατ' εὐχὴν, ἀρκεῖ μόνον ὁ χρυσὸς νὰ στίλβῃ εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ. Εἶναι, ὡς βλέπετε, ὅρος ἀπαραίτητος ἐν τῷ βίῳ τῆς ἀνθρωπότητος, «ὁ χρυσὸς» νὰ ἦναι ὡς λέγει ὁ Εὐριπίδης, «κρείσσω μυρίων λόγων βροτοῖς».

Μέχρι τινὸς ὁ Ἰωάννης ἐγίνωσκεν ὅτι οἱ γαμβροὶ ἐνδιαφέρονται τὰ μάλιστα διὰ τὴν προῖκα καὶ αὐτοὶ ἀπαιτοῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον μεγαλειότεραν ! Νῦν ἔβλεπε διαστρεφόμενον, ὡς πρὸς αὐτόν, οἰκτρῶς τὸν συνήθη ὄρον καὶ ἀντὶ νὰ ἐρωτᾷ π ὅ σ α ; τοῦ εἰ- λεγον, τί ἔ χ ε ι ς ;

Τί ἀλλόκοτον πρᾶγμα αὐτὴ ἡ γυνή !

Ἔχεις, ὡς εἶπομεν ἐν ἀρχῇ τὴν ἀξίωσιν νὰ ζητήσης καλὴν προῖκα, νὰ μελετήσης κατὰ βάθος τὴν μορφήν της, τοὺς τρόπους της, τὸ βᾶδισμά της κ.τ.λ. πρὶν ἔτι τὴν νυμφευθῆς, καὶ αὐτὴ ἐξ ἄλλου οὐδὲ ὅλως παραμελεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ μετὰ μείζονος ἀκριβείας ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως. Συμβαίνει νὰ μὴ ἔχῃς πολλὰ χρήματα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυνατεῖς νὰ παρακολουθήσης τὰς δαπάνας τὰς ἀπαιτουμένας διὰ πᾶν νέον φόρεμα τῆς μόδας τῆς Madam ; . . Ὁ πῖλος σου εἶναι πλατὺς καὶ κατέρχεται μέχρι τῶν ὠτίων σου, ἄτινα, ἐὰν τυχὸν εἶναι ὀλίγον μεγάλα, πιέζονται ἀνωθεν καὶ κλίνουσιν ἐπιχαρίτως ὡς τοῦ ; . . . σὲ περιγελά, σὲ χλευάζει καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας . . . σὲ μνηστεύεται. Ἔχεις ἀπ' ἐναντίας ἀρκετὸν χρυσίον, ὁπερ δύνασαι ἀφειδῶς νὰ σπαταλήσης διὰ τὴν μέλλουσαν σύζυγόν σου, τὸ περιλαίμιόν σου εἶναι τοῦ τελευταίου σ υ ρ μ ο ὕ, φορεῖς κομψὰ χειρόκτια, ἔχεις, οὕτως εἰπεῖν, ἐπάνω σου ὄλην τὴν καλαισθησίαν ἣν ἀπαιτεῖ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς, ὅταν σὲ βλέπει ὑποκρίνεται ἀδιαφορίαν, μειδιᾷ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας . . . σὲ ὑπανδρεύεται. Καὶ ἐὰν τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἀνωτέρω δύο προτάσεων μεταθέσης ἀλληλοδιαδόχως εἶσαι πάντοτε ἐντός.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον λέγομεν τὰ ἀνωτέρω, εἶναι νὰ καταδειξωμεν «ὅτι ὁσάκις τις θελήσῃ νὰ θέσῃ κανόνα τινὰ μεταξὺ τοῦ γυναικείου φύλου, θὰ ἔχῃ πάντοτε χιλιάδας ἐπ' αὐτοῦ ἐξαιρέσεις».

Ὁ Ἰωάννης δις ἀποτυχὼν ἐν τῷ περὶ γάμου ζητήματι, ἐμελλε νὰ νυμφευθῆ μετὰ ἐν ἔτος βαθύπλουτόν τινα χήραν, ὠραίαν καὶ πλουσίαν καὶ ἐπισύρῃ οὕτω τὸν γενικὸν θαυμασμὸν συμπάσης τῆς κοινωνίας Πατρῶν.

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τῆς ὑποψηφιότητός του ἦτοι τῇ 5ῃ Αὐγούστου 1881 ταξειδεύων χάριν διασκεδάσεως μέχρι Ζακύνθου ἐγνω-

ρίσθη κατὰ τύχην ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ μετὰ τῆς χήρας Δ*, μεθ' ἧς και συνῆψε στενήν φιλίαν.

Εἶπομεν ἐν ἀρχῇ περιγράφοντες τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦν λίαν εὐφυῆς, φιλοφρονέστατος και ἀγαθότατος πρὸς τὰς γυναῖκας!

Ἡ χήρα Δ. κατὰ πρῶτον ἐγέλα ἐνδομύχως, ἀκούουσα τὰς φιλοφρονήσεις του και βλέπουσα τοὺς ποικίλους αὐτοῦ χαριεντισμούς. Μετέπειτα ἐγένετο σοβαρὰ και ἤρξατο μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγομένη περὶ διαφόρων ἀντικειμένων σπουδαίων τε και μῆ.

Ἄλλ' εἰς τὸ μέσον τοῦ ταξειδίου των ἡ ναυτιάσις κατέλαβεν αὐτὴν και ἡ θελκτικὴ των συνδιάλεξις διεκόπη λίαν ἀποτόμως.

Κατὰ παράδοξον δὲ σύμπτωσιν και ἡ συνοδεύουσα αὐτὴν γραῖα μήτηρ της ζαλισθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, δὲν ἠδύνατο νὰ περιποιηθῆ τὴν κόρην της εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμήν.

Μόνος ὁ Ἰωάννης ἐλεύθερος εὐτυχῶς τῆς ναυτιάσεως, ἠδυνήθη νὰ παράσχη αὐτῇ και τῇ γραίᾳ μητρί της πάσας τὰς δυνατὰς περιποιήσεις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κακοδιαθεσίας των.

Και ὦ τοῦ θαύματος! (ἐὰν ἀληθεύη ὅτι γίνονται ἀκόμη ἐν τῷ κόσμῳ θαύματα), ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ὁ φ ο υ σ τ α ν ε λ ο φ ὀ ρ ο ς μ ε σ ῖ τ η ς, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ πτερωτὸς ἔ ρ ω ς, τὸ ἀνεπλήρωσεν ἡ . . . ν α υ τ ῖ α σ ι ς!

Οὕτω ἐπαλήθευσε μίαν ἔτι φορὰν ὅτι ὁ γάμος εἶναι τ υ χ η ρ ὸ ν παιγνίδιον.—Ἐν τῷ παιγνιδίῳ ὅσῳ ζητεῖ τις ἐπιμόνως νὰ κερδίσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης, τόσῳ περισσότερον χ ἄ ν ε ι! Ἐν τῷ γάμῳ, ἐφ' ὅσον ζητεῖ τις τὴν νύμφην ἐπιμόνως και ἐν ἀνυπομονησίᾳ, ἐπὶ τοσοῦτῳ ἀποτυγχάνει! Πρέπει νὰ ἀφίητε εἰς τὴν τύχην. Εἶναι συμπέρασμα ἐξαχθὲν ἐκ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἰωάννου, ὅπερ πιθανὸν νὰ ἐφαρμόζῃται και εἰς πολλοὺς ἄλλους ὑποψηφίους. . .

Μετὰ δέκα ὀκτῶ ἡμέρας οἱ τε συγγενεῖς και φίλοι τοῦ Ἰωάννου ἐλάβανον τὸ προσκλητήριον τοῦ γάμου του, μέσῳ δὲ τῶν εὐχῶν αὐτῶν ἐτέλεσε πανηγυρικώτατα τοὺς μετὰ τῆς χήρας Δ. γάμους του και ἐν ἀρρήτῳ χαρᾷ και ἀγαλλιάσει εἶδεν ἐκπληρούμενον τὸ ὄνειρον τοῦ γάμου του, ὅπερ τόσῳ ἐπαγωγὸν τῷ ἐφαίνετο ἐκάστην ἐσπέραν, ὡσάκις παρεδίδοτο εἰς τὰς ἀναπαυτικὰς τοῦ Μορφῆως ἀγλάας!

Καθ' ἐκάστην ἐξερχόμενοι νῦν εἰς τὸν περίπατον παρουσιάζουσι πρότυπον ἀρμονικοῦ ζεύγους—αὐτὸς κ ο ν τ ὅ ς, μ ι κ ρ ὅ ς, ὡς εἶπομεν,—αὐτὴ δὲ π ρ ὶ τ ο υ ἀναστήματος, ὡ ρ α ῖ α και εὐ τ ρ α φ ῆ ς. Κακεντρεχεῖς δὲ τινες ἢ μᾶλλον ζηλότυποι διαβάται γλυκοεποφθαλμιῶντες τότε τὴν κ. Δελφίδου ἀνακράζουσιν.

—Βρὲ τὸν κοντούτσικο εἶδες τί γυναῖκα ἔπῃρε; ;

Πάτραι, Ἰούλιος 884.

Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΣ